

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-06-08

Närvarande: F.d. justitieråden Leif Thorsson och Lennart Hamberg samt justitierådet Anita Saldén Enérus.

Ändrad beräkning av bilförmån

Enligt en lagrådsremiss den 1 juni 2017 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Tove Berlin.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Trängselskatt m.m.

Enligt lagrådsremissen har i praxis arbetsgivarens utgifter för trängselskatt avseende privata resor med förmånsbil bedömts ingå i det

schablonmässigt beräknade förmånsvärdet (RÅ 2008 ref. 60). Enligt lagrådsremissen bör emellertid förmån av betald trängselskatt, väg-, bro- och färjeavgift inte anses ingå i förmånsvärdet. Förslaget innefattar därför dels en regel om när sådana förmåner ska redovisas, 10 kap. 10 § inkomstskattelagen, dels en regel om beräkning av värdet av bilförmån i dessa fall, 61 kap. 5 a §.

Hur värdet av bilförmån ska beräknas framgår redan av 61 kap. 5 §. Den regeln behöver inte modifieras. Om avsikten är att förmånen av betalda väg-, bro- och färjeavgifter ska beskattas särskilt bör, mot bakgrund av gällande praxis på området, detta emellertid regleras. Den i 5 a § föreslagna bestämmelsen kan då lämpligen utformas på t.ex. följande sätt.

5 a § Utgifter för väg-, bro- och färjeavgifter samt trängselskatt ingår inte i bilförmån enligt 5 §.

Övergångsreglering

Som en särskild punkt i förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen har intagits en bestämmelse som, enligt ingressen, avser en ändring av punkt 3 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (2001:1175) om ändring i inkomstskattelagen. Avsikten är att den nämnda övergångsregleringen från år 2001 avseende förmånsvärdet för bilar med viss teknik ska anpassas till de nu i remissen föreslagna modifieringarna av hur detta värde beräknas. Övergångsregleringen ska bestå t.o.m. år 2020.

Lagrådet anser det i flera avseenden otillfredsställande att lagtekniskt på detta sätt hantera en övergångsreglering som har sitt ursprung 16 år tillbaka i tiden, och som inte ens återfanns i samma bestämmelser som de som nu är aktuella. De bestämmelser som framöver

ska gälla för de aktuella fordonen bör i stället lämpligen tas in i en övergångsbestämmelse avseende den nu aktuella ändringen, och således inte som en ändring avseende en ändringsförfattning från 2001.